

ZAJEČOVSKÉ LISTY

33. číslo Prosinec 1993 Vydává Obecní úřad Zaječov Cena 3,- Kč

Vánoce, vánoce
vítáme vás
v sněhu se
brodíte přece
nam, nosíte
do hrudi
teplo ač
venku je
mráz!

Lidová malířka M. Ciprysová

Vážení spoluobčané.

Blíží se konec roku, čas hodnocení uplynulé doby a budou se uskutečňovat různá předsevzetí na prahu roku nového. Využívám této příležitosti a pokusím se vás informovat o celkovém dění na našem OÚ. Přesto, že do nových voleb schází ještě celý rok, při OÚ již nebude pracovat žádná komise. Zájem o práci v naší obci klesá, což je dokazováno účastí na veřejných zasedáních. Většina občanů spoléhá na pár jedinců, kteří zatím ještě pracují. Ti však na řešení vzniklých problémů přestávají stačit zvláště v dnešních podmínkách, kdy platí mnohé nedokonalé zákony, umožňující vyniknout jedincům mající zájem pouze na svém osobním prospěchu. Každý se snaží získat za každou cenu co nejvíc pro sebe, nehledě na svého souseda, kamaráda či známého. Slušnost se stává vzácností. Demokracie je chápána jako skutečnost, kdy já mohu vše, kdežto ostatní nesmí nic. Když to tak není, tak je okamžitě po ruce viník - OÚ. Ten je tady od toho, aby sloužil jako hromosvod, jak občanům, tak nadřazeným složkám.

Toto je dokazováno zvláště převáděním veškerých problémů na obec, kde je nutnost finančního zabezpečení. Finančních zdrojů je málo a na hlavní zdroj - daně jsme nuceni přihlížet bez možnosti jakékoli kontroly co bude obci milostivě poukázáno. Za těchto podmínek nemohou občané očekávat prvotřídní služby. Člověk je za takovýchto podmínek prací znechucen, zvláště stávají se ještě terčem posměchu a dokonce i výhrůžek. Je proto možné, že bude nutno řešit další problém - obnovení místa starosty.

Může mi být vyčítáno, že jsem udělal chybu, když jsem nedonutil k práci jednotlivé členy obecního zastupitelstva. Několikrát jsem se však přesvědčil, že po přidělení práce člen zastupitelstva v nejbližší době odstoupil ze zdravotních důvodů. Aby nemusely být vypsány nové volby, přestal jsem úkoly členům přidělovat, neboť ani náhradníci nezaručují zlepšení dosavadního stavu a navíc o tuto práci také nemají zájem.

A tak na přelomu roku se zamysleme všichni nad tím, zda jsme ochotni také udělat něco pro svoji obec, obec ve které všichni společně žijeme, ať již nestraníci, členové různých politických stran, věřící či nevěřící ku prospěchu svému, našich dětí, svých nejbližších, nás všech.

Josef Brůček - starosta

OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE:

Pracovní porada 3.11.1993

Firma PAJO - pan Studený zaslal OÚ děkovný dopis za umožnění pronájmu budovy čp. 112 a jako pozornost pro vybavení kanceláře OÚ byl předán mimo již předaného stolního kalkulátoru s paměťovou páskou typu TEXAS INSTRUMENTS také elektrický stroj OPTIMA SP 28, stolní lampa se zářivkou a laminovací folie na dokumenty. OÚ děkuje touto cestou panu Studenému za předané dary a věří na dobrou oboustranně vzájemnou spolupráci.

Obecní zastupitelstvo projednalo žádosti o prominutí či snížení poplatku za MŠ a školní družinu. Vyhovuje se pouze žádosti manželů Wischinovým.

MUDr. Kreizingerová žádá o sdělení podmínek při pronájmu dětské poradny v roce 1994. Bylo rozhodnuto, že nájem bude vypočítán dle zákona o nájmu z nebytových prostor.

Dotaz na důvod uzavření prodejny v Horní Kvani nebyl zodpovězen, neboť ani člen dohlížecího výboru "Jednoty" pan Hlad nemá žádné informace.

Byl projednán nepořádek na místním hřbitově, zvláště při svátku "Památce zesnulých." Nápravu zajistí starosta.

Pracovní porada 17.11.1993

Starosta podal zprávu ze školení starostů dne 11.11.1993 na okresním úřadě v Berouně. Problémy týkající se rozpadu komisí a nezájem o práci na obecním úřadě je problém týkající se většiny obcí.

Obecní zastupitelstvo odsouhlasilo rozdělení sociálních příspěvků pro sociálně slabé občany - důchodce.

Pani Dr. Kreizengerová nesouhlasí s nájmem z dětské poradny a žádá bezplatný pronájem. Hradit si bude pouze spotř. elektr. energii. Zastupitelstvo nesouhlasí a problém bude řešit p. Lhoták a p. Náprstek členové ODS.

Odpad z místního hřbitova byl vyvezen a byl proveden celkový úklid hřbitova.

Ze zprávy z jednání o způsobu likvidace odpadků v obci v r. 1994 vyplývá nová cena z popelnic ve výši 350 Kč/rok za předpokladu stejného počtu přihlášených v letošním roce.

Veřejné z a s e d á n í obecního zastupitelstva
se koná 17. prosince 1993 - pátek v 19.00 h.
v malém sále Lidového domu v Zaječově.

Dohlížecí výbor Jednoty, Český svaz žen, Tělovýchovná jednota a Spor pro občanské záležitosti při Obecním úřadě v Zaječově připravil pro naše občany - důchodce:

p o d z i m n í s e t k á n í d ů c h o d c ů,
které se uskuteční v pátek 10. prosince 1993 od 15.30 h.
v Lidovém domě v Zaječově. Přijďte se pobavit, zatancovat a zavzpomínat si na mladá léta.

Na toto setkání je zajištěn svoz autobusem Tělovýchovné jednoty, který odjíždí:

v 15.00 h. od prodejny v Horním Zaječově	Rozvoz bude zajištěn
v 15.05 h. od prodejny v Koutě	podle požadavku
v 15.10 h. od prodejny v Horní Kvani	důchodců.
v 15.15 h. od bývalé dětské poradny	
v 15.20 h. od prodejny v Kozojedích	
v 15.25 h. od zastávky Hamburk	

Na setkání vystoupí děti z mateřské školky se svým kulturním programem, pak k tanci a poslechu bude hrát hudba.

- srdečně zveme -

Opět vydáváme pohlednici.

V nejbližší době si u místních obchodníků budete moci zakoupit již třetí pohlednici Zaječovských listů nazvanou: "SVATÁ DOBROTIVÁ a hrad VALDEK v Brdech".

Dvě lavírované perokresby jsou doplněny znakem majitelů Svaté Dobrotivé - augustiniánů a erbem zakladatelů kláštera - pánů Zajíců z Valdeka.

Pohlednice, jako již dvě předchozí, vytiskne tiskárna O. Hrádek a syn v Uhlířských Janovicích.

- redakce -

VZPOMÍNKA NA

Jakuba Jana RYBU

=====

Slavné bývaly poutě vždy v neděli po 28. srpnu ve Svaté Dobrotivé u Hořovic, kde u bývalého kláštera byl velký poutní kostel. Zdaleka sem putovali poutníci, a to i ze vzdáleného Rožmitálska. Z Rožmitála se chodívalo rovnou cestou přes obec Zalány a brdskými lesy kolem myslivny na Boru a přímo lesní cestou na Svatou Dobrotivou. Za čtyři hodiny se tam došlo.

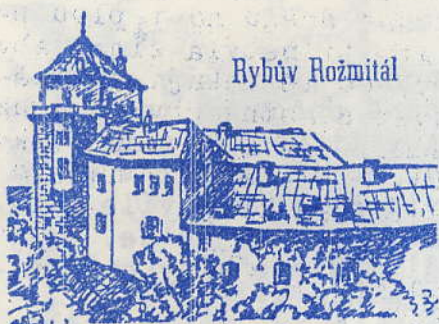
Jakub Jan Ryba

Bylo to tak kolem roku 1810, když časně zrána před východem slunce vyšel z Rožmitálu směrem přes Zalány osamělý poutník, slamáček na hlavě, v ruce hůlčičku a chutě vykračoval na Svatou Dobrotivou. Byl to rožmitálský kantor Jakub Ryba, který před časem složil krásnou, ale hudebně velmi náročnou mši, zvanou Korunovační. Tuto partituru dal k provedení regenschorimu do Příbramě, ten ji nacvičil a hráli ji a zpívali o Korunovací na Svaté Hoře, kde se velmi líbila. A tam ji právě slyšel pan probošt ze Svaté Dobrotivé, jenž byl velkým znalcem a milovníkem chrámové hudby. Pochvalně se vyjádřil o skladateli této mše, jehož však neznal a projevil přání, aby tato nová skladba byla provedena o pouti ve Sv. Dobrotivé. Hned pověřil příbramského regenschoriho, aby u skladatele zařídil vypůjčení partitury a povolení k provedení o pouti ve Sv. Dobrotivé. Ryba velmi ochotně svolil, aby jim partitura byla půjčena k nacvičení a k provedení o tamní pouti. A právě se vydal na tuto pouť, aby osobně se přesvědčil, jak ji asi provedou.

Do Svaté Dobrotivé dorazil včas a s námahou se protlačil na kůr, kde již bylo jako v úle. Hudebníci ladili nástroje, zpěváci stáli připraveni dle hlasů a tamější regenschori jim uděloval poslední pokyny. Stál sice před dirigentovým můstkem a pultem a vysvětloval hudebníkům i zpěvákům, že když to tak nepříznivě dopadlo a příbramský dirigent, který tuto mši s nimi nacvičoval a v poslední chvíli pro nemoc odřekl účast - "tak se musíte na mne dívat k varhanám, odkud aspoň hlavou vám budu dávat znamení!" Ryba se právě díval na pult varhan, kde byla připravena jeho partitura Korunovační mše a jak to zaslechl, přistoupil k panu regenschorimu a skromně řekl: "Když byste dovolil, pane regenschori, já bych vám ty varhany zahrál." Regenschori se podíval přes brýle a protože Rybu neznal, dobromyslně mu povídá: "Copak vás to, panáčku, napadá, tohle je náramně těžká věc, to je mše od nějakého Ryby z Rožmitála a já sám, starý varhaník, ji těžko zdolávám. Ta má v samém finále posledního akordu pro varhany třináct tónů a víte, co to znamená? To mu ten třináctý tón musí někdo druhý zmáčknot. To byste rozhodně nesvedl."

V tom však od sakristie zazněl zvonek, znamení, že bohoslužba začíná. Ryba nečekal na svolení, rychle zasedl za varhany, vytáhl postranní rejstříky - varhany byly podobné rožmitálským - a jeho prsty začaly hladit klávesy varhan. Varhany se ozvaly, ale však co to? Docela jinak než kdy jindy. Mohutně, jásavě, slavnostně! Pan regenschori stál strnule na dirigentském můstku s taktovkou v ruce a jaksi užasle se díval na toho "panáčka" za varhanami. A s ním i jeho hudebníci udiveně naslouchali, jak ty jejich varhany dnes znějí, jako by sami andělé z nebe v nich ukryti byli a sami zvukem varhan jásali. Samotný pan probošt se u stupňů oltáře pozastavil a naslouchal, jak vznešeně a slavnostně ty varhany znějí - to ani na Svaté Hoře neslyšel! Varhany jásaly, zpívaly mohutně jako silný vítr v korunách stromů a hned zase ztichly a tichounce preludovaly jako bublavý potůček v lese.

Rybův Rožmitál

V tom však varhany dohrály poslední akord přede hry, ztichly a Ryba dával hlavou pokyn, aby se začalo.

Pan regenschori se přece vzpamatoval, zvedl taktovku a varhany a hudebníci s nástroji spustili, hned nato pak zpěváci a Korunovační mše v plném lesku a slávě počala a bezvadně pokračovala. Netrvalo dlouho a na kůr se protlačil udýchaný ministrant, za tahal regenschoriho za šos kabátu, že se pan probošt nechá ptát, kdo-že to na ty var-

hany hraje? Regenschori se k němu sklonil a povídá: "Bude to asi nějaký pán z Prahy."

Když však nastala hlavní část mše svaté, pozdvihování, Ryba dle svého rožmitálského zvyku místo tradičního ticha začal tichounce v klávesách varhan preludovat zvláštní akordy liturgické slavnostní fanfáry, které skutečně pronikaly do hloubi duší věřících, a tak povznášely posvátnost hlavní části mše svaté. Všichni měli dojem, že tichoucké zvuky varhan doznívají z veliké dálky a mnoha věřícím se dojetím objevily slzy v očích. Skončilo proměňování, ztichly varhany, aby se znovu rozezvučely na dokončení "Korunovační".

A když se mše svatá chýlila ke konci a ve finále varhany jako by přímo bouřily, došlo i na ten poslední třináctitónový akord Korunovační mše, který regenschorimu tolik vrtal hlavou. Jak mohl ten Ryba napsat třináct not do akordu? Ryba zmáčkl všemi prsty deset kláves, dva pedály nohama a na ten třináctý tón sklonil hlavu nad klaviaturu - a klávesu zmáčkl nosem! Jako na kouzelníka se hudebníci dívali, jen regenschori jaksi provinile přistoupil až k Rybovi a oslovil jej: "Prosím vás, kdo jste? A uslyšel skromně: "Já jsem Ryba z Rožmitála".

A zase tu byl ministrant s poselstvím: "Pan probošt vzkazuje, abyste toho pána pozval na oběd do kláštera." Ale to již regenschori objímal a celoval Jakuba Jana Rybu jako nějakou nadzemskou bytost. Rovněž všichni hudebníci i zpěváci se k němu tlačili s touhou alespoň se rukou dotknout mistra varhan, mistra královského nástroje!

Vyprávěl

Fr. Durdil z Rožmitálu pod Třemšínem

PROSINEC

Z a h r á d k á ř ů v r o k .

V minulém čísle jsme se rozloučili se seriálem pana Václava Veverky: "Alpinkářův svět", za který moc děkujeme.

"Také vás letošní zima zaskočila? Chodíte zasněženou zahrádkou, bilancujete, shledáváte co se nestáčilo udělat? Nejste sami."

"Vy, kteří jste nezakryli růže chvojím, zkuste to ještě napravit!"

"Také slyšíte?"

Zahrádka vás prosí, vždyť je prosinec. "Tak se projděte zahrádkou, ne

jako majitelé, ale jako hosté. Vy, co uznáte námahu a dobrou vůli každého stromu, který vám dává ovoce, při velkých námrazách setřásejte vlhký sníh, zvláště u peckovin, aby se nepolámal." Spánek stromů je hluboký, ale to neznamena, že nežijí, jenom spí. "Můžete k nim mluvit, nebojte se, oni se nevzbudí, ale cítí vaši lásku".

Za všechny zahrádkáře, přinášíme

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ ZAHRÁDKY.

Naše milá zahrádka, přejeme Ti krásný vánoční klid, aby se napojily prameny vod, abys měla co pít a měla hodně sněhu na teplou peřinu. Neboj se, budeme za to všichni prosit. Aby ti nebyla zima, aby sis odpočinula a nabrala síly na závažné úkoly, co tě čekají v příštím roce. Musíš svým lidským ochráncům připravit šťastné chvíle a uklidňovat je. Vy, zpěváci, co tu zůstanete s námi, opatrujte se. Taký na vás nezapomeneme. Jenom na nás utrápené lidi myslíte - vy naše milé stromy, květiny, ptáci i skřítkové - a přejte nám klid. -AŠ-

V á n o č n í p o z d r a v bývalým příslušníkům 52. PTP
SVATÁ DOBROTIVÁ.

Prostřednictvím Českého svazu PTP vám zasíláme vánoční pozdrav společně s tímto číslem Zaječovských listů.

Za dopisy, které zasíláte na adresu obecního úřadu a naší redakce děkujeme. Dokumenty a fotografie vztahující se k historii 52. PTP Svatá Dobrotivá shromažďujeme a budou vystaveny na připravovaném 2. setkání v měsíci září 1994, na kterém věříme, že se všichni společně setkáme.

Do nového roku 1994 vám přejeme pevné zdraví, klid a pohodu.

- redakce -

Kapitoly z historie

8. Účel světil prostředky.

Vznik PTP a vojenských pracovních jednotek umožnilo mj. to, že v Československu se po roku 1948 vytvořil specifický právní stav, který znamenal v podstatě bezpráví. Byla sice přijata řada zákonů včetně nové Ústavy 9. května, ale právo se vykládalo a používalo "třídně a politicky", tedy tak, jak to vyhovovalo totalitnímu režimu a jeho představitelům.

Některé zákony /např. na ochranu lidově demokratické republiky či o vzniku táborů nucených prací/ byly v rozporu nejen s mezinárodními konvencemi, ale i se základními zásadami práva, humanity a demokracie. A konečně - mnoho věcí právní předpisy neupravovaly vůbec. Nahrazovala je mocenská rozhodnutí, nezřídka subjektivní a naprosto nekvalifikovaná.

Akt vytvoření PTP byl v rozporu s branným zákonem z března 1949, který dovoľoval využít vojenských osob v činné službě k pracovní činnosti jen za určitých podmínek, v mimořádných situacích a dočasně. V případě "pétépáků" nebyly splněny a jejich zařazení i celá služba neměly proto právní oporu. Šlo o účelové mocenské rozhodnutí s výrazně nedemokratickým, diskriminujícím a kriminalizujícím účelem a posláním.

Zřízením PTP byly rovněž porušeny některé mezinárodní konvence, zejména Úmluva o nucené nebo povinné práci z roku 1930. Ta zakazovala nutit kohokoliv k nedobrovolné práci, avšak s přesně stanovenými výjimkami. Taková práce nesměla trvat déle než 60 dní v kalendářním roce, musela být finančně odměňována v hotovosti bez jakýchkoliv srážek /za ubytování, stravu apod./ a mzda vyplácena přímo do rukou pracovníka. Článek 21 výslovně zakazoval povinnou nebo nucenou práci v podzemí uhelných dolů.

Poučnorový režim prostě vyznával a využíval starou zásadu, že účel světil prostředky. Byl přesvědčen, že se na nic a na nikoho nemusí ohlížet.

- pokračování příště - PhDr. Jiří BÍLEK, CSc.

POVĚST s pohádkovým motivem
SKÁLA nad Jalovým potokem.

Běží voda od Zaječova ke Komárovu. Někdy jí bylo v korytě málo, jindy mnoho. Ale vždy stačila, aby poháněla mlýny, z nichž se ozýval klapot od rána do večera.

Jeden takový mlýn vznikl na Jalovém potoce pod Jivinou, v údolí, kde v blízkosti se vypínala skála. Pod šindelovou střechou mlýna sídlila rodina mlynáře Hudečka. Byl tu i výměnkář - otec mlynáře a také chasa skládající se z děvečky, mládka /práška/, stárka a mlynářského tovaryše.

Sjížděli se sem mleči z Jiviny, Kleštěnice, z Komárova i Sv. Dobrotivé. Občas sem zabloudil i sedlák ze vzdálenější končiny. Mlýn stál na pravém břehu potoka a tak se musel přejíždět trochu chatrný dřevěný most. Občas mlynář poslal někoho z chasy, aby můstek vyspravil, aby nedošlo k nějakému neštěstí. Stalo se, že v dobách velké vody byl most odnesen a zůstaly po něm jen trčící kůly.

Přišel také čas žní, v nichž vypukla nebývalá vedra. I mlynář měl pole na svahu ve směru na Kleštěnici. Na jednom z nich byla pšenice právě dozrávající. Ale značné horko nedovolilo pšenici přes den pokosit. Výměnkář sděloval všem kolem jdoucím, že přijde krutá bouře. Může prý se stát, že voda může lán pšenice úplně zničit.

Mlynář vědom si nebezpečí bouře, rozhodl se, že půjde sekat obilí v noci, kdy už není takové horko. Starý Hudeček nechtěl syna do noci pustit ven, protože prý nad skalou poblíž mlýna strašilo. Děje se tak za úplného měsíčního svitu. O půlnoci se prý tu občas ozve silný lomoz, řev a kvílení. Z dálky prý náhodní chodci vídali, jak z temene skály vylétaly jakési okřídlené obludy. Určitý čas létaly k vrcholu hory Jiviny a zase se vracely zpět a provozovaly děsivý rej.

Starý přemlouval mlynáře, přidala se mlynářka, chasa i děti. Ale nic naplat, mlynář si říci nedal. Výměnkář připomněl tragických strašidelných příhod, které se staly v minulosti. Poslední případ byl strýček výměnkáře, který ač muž s černými vlasy byl nalezen ráno úplně šedivý a blábolil jakési nesmysly. Zakrátko zemřel.

"Já jdu dneska v noci sekat pšenici," vedl si stále svou mlynář Hudeček. "A jak na mne přijde bubák, seknu ho srpem."

"Vzpamatuj se muži dokud je čas," žadonila mlynářka. Než zapadlo slunce, poslala mlynářka do Mrtníka pro faráře, aby mlynáři rozmluvil jeho úmysl. Měl totiž na něho největší vliv.

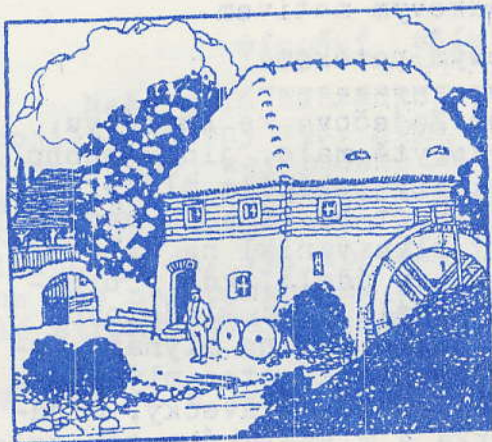
Farář došel sotva dechu popadáje na dvůr mlýna. Mlynářka jej zahlédla, rozkládajíc rukama, zaprosila: "Velebný pane, rozmluvte pro všechny svatý mlynáři, ať nežne v noci tu pšenici. Dyť půjde o život."

"Strašidla žádná nejsou," sděluje farář. "Bible se o nich vůbec nezmiňuje. Ty mlynáři zůstaň doma! Mohl bys třeba nešťastnou náhodou vidět něco, co by se podobalo strašidlu. Určitě bys to pak mlečům vyprávěl a ti jako věřící by si pak z bible tropili posměch, která popírá, že existují strašidla."

Ani farářův verdikt nepřiměl mlynáře změnit svůj úmysl. Kněz odevzdaně pokrčil rameny, zabručel cosi o bláznech a odešel.

Mlynář Hudeček naklepal "na babce" dlouhý srp, počkal až výměnkář, žena, děti a mlynářská chasa usne, vylezl oknem do klidné, jasné noci.

STARÝ MLÝN, jaké stávaly u nás na potocích. Mlýnské kolo otáčeno bylo surchní vodou, spadající z nádrže vodní nad mlýnem na kolo vantrokami, dřevěným to žlabem.

Jen šplíchání tekoucí vody v náhonu mělo uklidňující vliv na mlynářovu mysl. V korunách stromů píplo jakési ptáče.

Skála tyčící se nad potokem a porostlá stromy a keři byla mlčenlivá. Mlynář stoupal do svahu, kde bylo pšeničné pole. Došel až k jeho okraji, zhluboka se nadechl a pustil se do práce. O nějakém strašidlu nebylo vidu ani slechu. Noc byla prostoupena měsíčním svitem, neboť úplněk měsíce byl ve svém vrcholu. Lísteček na stromě se ani nepohnul. To zpropadené vedro bylo pryč.

Pšenice byla vyzrálá, pěkně voněla a tak si mlynář pomyslel, že by z dolejší části pole mohl být hotový do jedné hodiny. Zaujat plně prací, která mu šla pěkně od ruky, ani si neuvědomil, že už je tu půlnoc. Vzdálený hlas komárovského ponocného

jej upozornil. Stojící klasy pšenice se rozvlnily pod slabým nápořem teplého vánku. Do rána asi bude bouřka...

V obilí zašveholily podivné hlasy. Ozývaly se ze všech stran. Šeptaly mlynáři za hlavou i do uší. Mlynář se ani neohlédl a usilovně pracoval. Jen v duchu si pomyslel: "Hergot, to je vítr." Hned se pokřižoval za rouhané úsloví.

Pracoval jako o závod přesto, že byl obklopen praskotem a vrzáním. Vítr mu vzdouval plátěnou košili. Hlasy našeptávaly, vřeštěly, slábly i mohutněly zběsilým chechtotem. Nad polem z ničeho nic zadula vichřice. Jak se Hudeček napřímil, vítr mu shodil z hlavy klobouk. Nemeškal, skočil po něm a hluboko jej narazil přes čelo. Začal se trochu bát. Nejpodivnější bylo, že v té vichřici se nepohnul jediný klas pšenice, jediný keř či strom.

Vítr hrozně fičel, každou chvíli měnil směr. Mlynář se vzpřímil, hluboce nadechl a zařval "Tichóóó...!"

Opravdu nastalo ticho. Hudečka nepříjemně zamrazilo po celém těle. Jak se mu něco dotkne, seknu to srpem. Ale nebylo do čeho.

Na okraji vzdáleného konce pšenice vzplál oheň. Kterej hlupák může udělat takové zlo. Sevřel srp a šel směrem k ohni. V duchu se troštoval, jak paliče pěkně srovná. Zastavil se v polovině cesty. Ztuhl strachem. Od vrcholu skály se vznášely temné postavy, které měly velká netopýří křídla. Přistávaly pomalu k planoucí vartě. Byly chlupaté po celém těle. A jen se postavily na nohy, začaly kolem ohně zběsile tančit. Plameny ozařovaly ďábelské tváře, příšerně se šklebící. Ke všemu se k ohni přisouvali obrovští hadi. Syčeli a kroutili se do rytmu ďábelského tance. Najednou přiběhli dva hafani s planoucím očima. Obíhali kolem mlynáře a bylo zřejmé, že chtějí na něho v příhodné chvíli zaútočit.

Najednou Hudečkova tvář zbledla, začal se třást po celém těle, studený pot mu stékal po zádech. Trochu se vzchopil. Třikrát se pokřižoval a co měl sil zakřičel na ďábelská stvoření: "Jak si to představujete udělat oheň u zrající pšenice. Kdopak zaplatí škodu až to chytne. Všechno hned uhasťte a zmizte odsud!"

Kruh ďábelských stvůr na okamžik strnul. Trochu se i pokrčely. Ale za okamžik se jejich obličej hrůzostřešně se šklebící upřely na mlynáře. Taneční kruh se od ohně přesunul k Hudečkovi. Ten ucítil hrozně odporný zápach. V hlavě mu strachem zahučelo. Praštil se srpem a rozběhl se nepořádkem pšenice ke mlýnu. Jak běžel se svahu, zakopl a jak široký, tak dlouhý svalil se do příkopu. Nad ním švištěly netopýří křídla, na nichž visela ďábelská těla. Vše bylo doprovázeno hrozným jekotem.

Mlynář vstal a z posledních sil doběhl do mlýna. Zabušil na výměnkářovo okno. "Měl jsi pravdu", zabědoval, "jsou tam - hrůza, hrůza" - a svalil se jak špalek.

Z mlýna vyběhl stárek, v ruce putýnku s vodou a rovnou k mlynáři. Omýval jej vodou a přivedl k vědomí. Mlynář malátně ukázal do sva-hu. Tam se odbyval pekelný rej.

"Ono nejen straší, ale i hoří," namáhavě ze sebe vysoukal mlynář, "pšenice tam nahoře." Mezitím se seběhli všichni ze mlýna. Do všech možných nádob načerpali vodu a namáhavě se ploužili k pšenič-nému poli. Došli až do místa odkud byla vidět pekelná vatra a kolem ní pekelný rej.

Všichni hleděli na tu hrůzostrašnou podívanou s vytřeštěnými oči-ma. Poľekaně se stáhli zpět. Dáblové na netopýřích křídlech obletova-li oheň v kruhu, jen psi a hadi kamsi zmizeli.

Stárek světem protřelý člověk už lecos v životě zažil. Poodstou-pil před hlouček vystrašených lidiček, vztáhl pravou ruku, třikrát se s ní poželmal a cosi nesrozumitelného zamumlal. V tom oheň dosud jasně planoucí rázem uhasl. Dáblská stvoření s ohlu-šujícím řevem odlétala ke skále a mizela v ní beze stopy. Když posled-ní létající dábel zmizel, skální otvor se s velkým rachotem uzavřel. Po ohni nezůstala ani stopa.

Starý výměnkář zůstal dole u mlynáře. Všichni pozvolna docháze-li do mlýna, do krajnosti rozrušení proběhlou podívanou. Nepadlo již ani slovo.

Druhý den se ve spodní části skály objevila dutina a z ní vyté-kala voda zbarvená do žluta. Před tím zde nic takového nebylo. Lidé se domnívali, že na povrch proniklo rožhavené zlato, z dáblského po-kladu. Ovšem bylo to jiné zlato a to v podobě železné rudy.

Rej dáblů nad skalou se už nikdy neopakoval. Lze se jen domní-vat, že zaklínadlo vyslovené stárkem, mělo trvalý účinek.

František Keckstein - Újezd

V Á N O Č N Í POSELSTVÍ.

VÁNOCE, jak milé a dra-hé je nám to slovo! Jaké po-selství v sobě skrývá! Jen pomyslení na ten veliký svá-tek nám plní mysl něžností

a blažeností, rozum naplňuje světlem a teplem a srdce naplňuje ra-dostí, dobrotou a pokojem. Uvědomujeme si pocity, v nichž se jakoby sbíhá celý náš život. Něco se pohne v duši tak krásného, že je těž-ké to vyjádřit slovy. Cítíme se tak šťastnými, že si prostě přejeme, aby to trvalo stále. Proto jsou nám vánoce nepopsatelně milé. Těžko bychom si bez nich dokázali svůj život představit.

VÁNOCE jsou svátkem Boží lásky, příchodu Božího mezi nás, jsou svátkem Života, svátkem radostné naděje, svátkem malého Dítěte, svá-tkem poníženého Boha, svátkem rodiny, svátkem pokoje.....

POSELSTVÍ VÁNOC všem "lidem dobré vůle" bylo, je a zůstane stále stejné: Buďte dobří, přijměte Krista, milujte se, jako vás miloval Kristus!

Kdysi hvězda nad Betlémem ukázala cestu ke Spasiteli světa. Dnes si přejme, aby ukázala cestu k tomu, po čem touží lidstvo. K odstranění nedorozumění, k bratrskému podání rukou a k trvalému a spravedlivé-mu míru.

Hezké VÁNOCE všem svým čtenářům přeje r e d a k c e .

1993

DRAKIÁDA

Z a j e č o v s k á d r a k i á d a .

M. Kadlec - 5. tř. -

Dráčci, dráčci létají,
na počasí nedbají.

A když vítr zafouká,
dráček se nám rozhoupá.

A když vítr přestane,
na louce nám přistane.

Letošní podzimní prázdniny začaly žákům ZŠ v Zaječově trochu netradičně, neboť jejich pedagogové spolu se zaměstnanci školy pro ně připravili na poslední školní odpoledne, úterý 26.10.1993, soutěž v pouštění a přehlídce draků, drakiádu.

Ocenění tedy mohl získat nejen drak, který nejvýše a nejdále létal, ale v estetické soutěži i takový, který nejlépe vypadal. Žákovská i učitelská porota neměla jednoduchý úkol, neboť musela vybrat ty nejúspěšnější z 58 dráčků na I. stupni a z 32 v kategorii 5. - 8. třída. Porotu potěšilo, že většina draků byla výsledkem vlastní práce žákůvských či rodinných týmů. A tak se nad Kuncovým vrchem za školou vedle tradičních draků objevila i sova, netopýr, Cipísek či dračí dáma. K nejhezčím a letecky nejzdatnějším patřili draci Jany Procházkové, Michala Kadlece, Lucie Čermákové, Václava Kebrdla či ekologicky zaměřený drak žáků 8. třídy.

I. kategorie
žáci 1. - 4. ročníku
vítěz 3. třída

II. kategorie
žáci 5. - 8. ročníku
vítěz 5. třída

Tvůrci a majitelé těch nejúspěšnějších dostali sladké a knižní odměny, vítězná 3. a 5. třída pak získaly nazdobené dorty. Ceny pro děti věnovala stavební firma paní ing. Marie Kaslové a Konzum u Šlapáků, ochránci přírody a dohlížecí výbor Jednoty.

Pro přiblížení atmosféry, jaká panovala na drakiádě 1993 vám přinášíme reportáž Kateřiny Fojtíkové, žákyně 7. třídy ZŠ.

D R A K I Á D A

V úterý 26.10.1993 se v ZŠ Zaječov pořádala velká soutěž. Tato soutěž se jmenovala DRAKIÁDA. Drakiáda se jmenovala proto, že děti na kopci pouštěly svého draka, kterého si sami vyrobily. Mohly se zúčastnit děti z 1. - 8. ročníku.

Jako novinářka při této soutěži jsem měla za úkol mezi dětmi zjistit, kdo jim pomáhal s výrobou draka, jak dlouho jim trvala výroba, jak se ostatním dětem líbí apod.

A tak jsem se s velkou chutí vrhla do práce. Nejvíce mě zajímalo, kdo dětem pomáhal s výrobou draků, poněvadž mě někteří dráčci velice zaujali. A tak jsem se prošla mezi dětmi a ptala jsem se: "Kdo všechno se podílel na výrobě tvého draka?"
Luboš Charvát - žák 7. třídy. "Pomáhala mi mamka."
Jana Procházková - žákyně 5. třídy. "Pomáhala mi starší sestra a trochu táta."

Láda Šlapák - žák 6. třídy. "Nepomáhal mi nikdo."
Honza Havlík - žák 6. třídy. "Pomáhala mi celá rodina."
Jiří Vaňura - žák 7. třídy. "Pomáhala mi máma."
Lukáš Holman - žák 5. třídy. "Pomáhal mi děda."
Dále na otázku: Líbí se tvé třídě tvůj drak?"
Lucie Šmídová a žákyně Darina Krausová - 6. třída.

"Někomu se líbil, někomu ne."

Havelková - žákyně 5. třídy. "Můj drak se ve třídě líbil."

Láďa Šlapák - žák 6. třídy. "Nevím."

Další otázka byla: "Jak dlouho ses podílel na výrobě draka?"

Jiří Vanura - žák 7. třídy. "Drak mi trval po chvilčkách 3 neděle."

Lukáš Huml - žák 6. třídy. "Draka jsem vyráběl asi 2 hodiny."

Láďa Šlapák - žák 6. třídy. "Draka jsem vyráběl asi 2 dny".

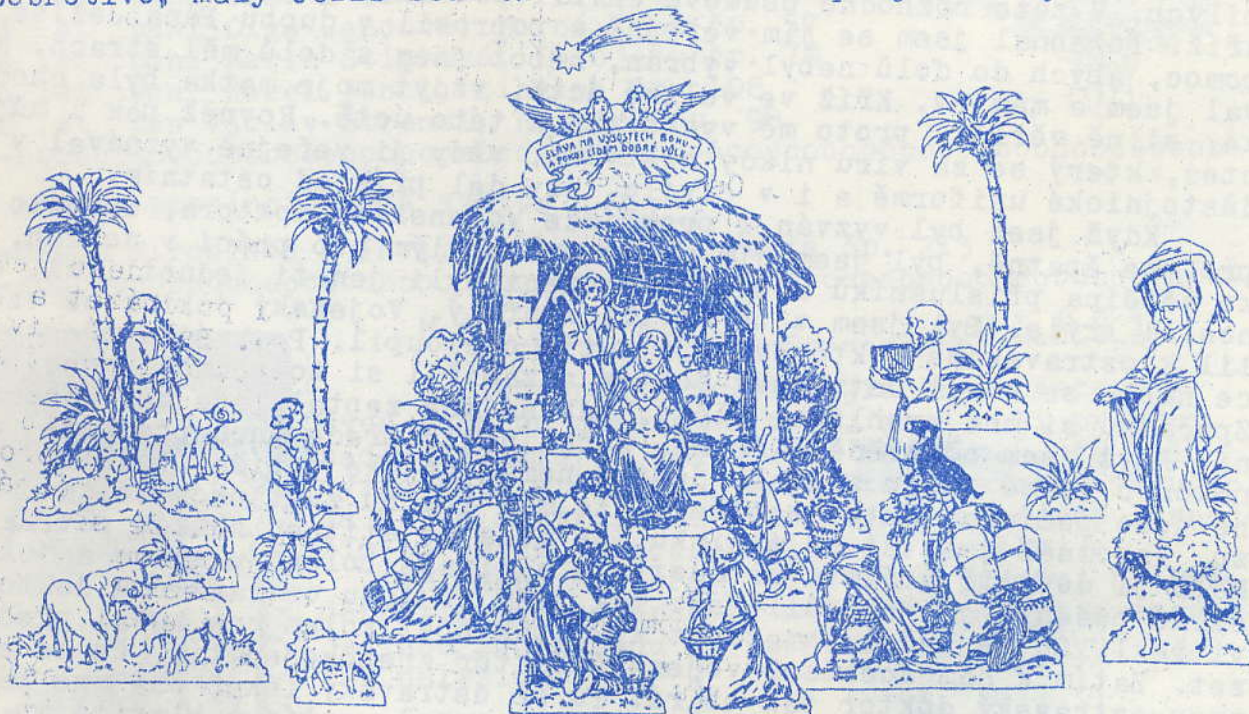
Bylo kolem 15. hodiny, kdy se soutěž DRAKIÁDA blížila ke konci. Byli vyhlášeni vítězové, kteří obdrželi různé ceny.

Hlavní cenou soutěže byl dort, který přinesla paní učitelka Eva Jíchová. Soutěž skončila a děti se rozešly domů se svými dráčky, ale někteří odcházely se smutnými očima, bez ceny a s roztrhaným drakem.

V celku si ale myslím, že soutěž DRAKIÁDA se líbila a všichni soutěžící i kantoři zasluhují pochvalu.

B e t l é m Z a j e č o v s k ý c h l i s t ů .

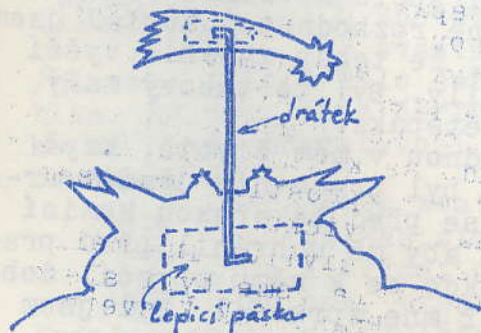
V českých zemích je existence prvních jesliček doložena rokem 1560. Nový obyčej se začal rychle šířit. K jejích největšímu rozšíření došlo v regionech Třebíčsko, Orlické hory a Příbramsko. Navázat na tradici betlémářství chceme i my v tomto čísle Zaječovských listů a proto jsme pro vás připravili betlém k vystřížení. Pro nás je zajímavý tím, že obdobně jako v betlémě vystaveném v kostele Sv. Dobrotivé, malý Ježíš sedí Marii na klíně a přijímá dary.

Návod k sestavení:

K práci budeme potřebovat nůžky, lepidlo /Bílou lepicí pastu/, nůž, lepicí pásku, tenký drátek /strunu/, dvě kladívkové čtvrtky a pravítko.

Nejprve odstříhneme dva listy ze ZL v místech, kde je přerušovaná čára-označena nůžkami. Každý arch podlepíme kartonem kladívkové čtvrtky nebo jiným silným papírem a vše zatěžkáme např. knihami. Necháme dokonale proschnout. Na takto podlepených čtvrtkách je možné si jednotlivé fi-

gurky vybarvit pastelkami. Pak figurky vystřihneme. Po vystřižení vytlačíme podle pravítka tupou hranou nože čáry, které značí ohyby. Podstavec figurky se nám pak bude snadno ohýbat. Aby nám figurky nepadaly, ohneme jeden díl podstavce dopředu a druhý dozadu, příp. třetí opět opačným směrem. Nyní zbývá na jeden konec slabého drátu, dlouhého asi 5 cm. přilepit lepenkou hvězdu a druhý konec připevnit na betlém /viz.obr./. Tím je betlém Zaječovských listů dokončen a nyní je třeba rozestavit jej na vhodné místo. -redakce-

SVATODOBROTIVSKÝ p é t é p á k vzpomíná.
Kříž, který zachránil pétépáka od nasazení do dolů.

Stalo se to v době, kdy se naše rota vrátila z krátkého působení v Plzni do Svaté Dobrotivé, kde zůstala asi 10 dnů. Právě v těchto dnech bylo rozhodnuto velitelem praporu PTP, že jedna rota bude nasazena pro práce v Ostravských dolech. Byla určena naše rota. Přijel odkudsi nějaký plukovník zdravotnictva-lékař Ostravských dolů. Lékařskou prohlídku každého vojína prováděl již zmíněný vojenský doktor. Vzdálený u stolku seděl ostravský doktor, ten však do lékařských prohlídek vojenského doktora nezasahoval, jen kontroloval jména na seznamu a počet způsobných. V této rozhodné osudové chvíli pro mne, jsem si vzpomněl na kříž. Požehnal jsem se jím veřejně a poprosil v duchu Pána Ježíše o pomoc, abych do dolů nebyl vybrán, neboť jsem z dolů měl strach. Míval jsem a mám sv. Kříž ve veliké úctě, vždyť moje matka byla chodíka, silně věřící, proto mě vychovala k této úctě. Rovněž pak i můj otec, který se za víru nikdy nestyděl, vždy ji veřejně vyznával v důstojnické uniformě a i v civilu, aby dal příklad ostatním.

Když jsem byl vyzván k prohlídce vojenského doktora, dopadlo to pro mne špatně, byl jsem jím uznán způsobným pro práci v dolech, jako většina příslušníků roty. Osvobození byli jen ti jednotlivci, co nosili brýle. Byl jsem v té chvíli zoufalý. Vojenský doktor se vzdálil k ostravskému doktorovi, já zatím odstoupil. Po krátké přestávce náhle se zvedl ostravský doktor a zamířil si to přímo ke mně. Zpočátku si mne prohlížel mlčky, pak se mne zeptal, zda mně něco není. Když jsem odpověděl, že ne, začal náhle přede mnou přecházet a nakonec se mě znovu zeptal, jestli nemám nějaké potíže. Bylo mě divné jeho počínání a tu jsem řekl, že mám trochu zvětšenou štítnou žlázu. Vzpomněl jsem si na maminku, že měla se štítnou žlázou potíže. Měla jí dovnitř a často se dusívala a mívala bolení u srdce a jeho silné bušení, ale neléčila se. Tak jsem to tomu ostravskému doktorovi řekl. On mě začal ohmatávat krk, pak opět kolem mne začal přecházet. Zatím k nám docházel vojenský doktor znepokojen tím, že se se mnou ostravský doktor tak obírá. Tu se ostravský lékař ode mne náhle odvrátil, pokročil k vojenskému doktorovi vstříc a hlasitě mu řekl: "tohoto vojína brát nebudu", pak odešli spolu k vzdálenému stolku, kde mne vyškrtli ze seznamu a bylo o mně rozhodnuto. Zůstal jsem ve Svaté Dobrotivé. Jsem dodnes přesvědčen, že tehdy zasáhla vyšší moc a že mne kříž a pevná moje víra ochránily. Byl to takový malý zázrak. Toť příběh jednoho Dobrotivského pétépáka.

Tento případ se pak opakoval ještě jednou v mém životě, když jsem se vrátil z vojny. Za nějaký čas jsem byl pracovním úřadem určen opět k pracím na dolech. I tehdy jsem se před lékařskou komisí pokřižoval a poprosil Pána Ježíše o pomoc, aby mě uchránil před prací v dolech. Kříž Pána Ježíše je mocný, kdo se k němu obrací, dobře dělá. Nebyl jsem schopen pro doly, lékař mne zprostil. Byl jsem však poslán ke krumpáči na další tři roky na Ejpovicko.

Tak se zacházelo s bývalými pétépáky ještě v civilu. Inu měli jsme to v kádrových materiálech poznamenáno. Stále jsme byli sledováni. František Kisvetr

SPOLEČENSKÁ KRONIKA.

Z našich řad odešel:

7. 11. 1993 zemřel

naš spolubčan pan ing. Jaroslav Šlapák z Nové Vsi čp. 262

Na Obecním úřadě v Zaječově byli oddáni:

16.10.1993 Josef Tomášek z Kouta a Radka Párová

13.11.1993 pan Václav Černý a paní Lenka Suchanová
oba z Kvaně

27.11.1993 pan Jan Sýkora ze Zaječova čp. 185
a paní Marta Plecítá

27.11.1993 v Hořovicích byli oddáni:
Josef Ungr a Radka Šlapáková
oba ze Zaječova

Své životní jubileum v měsíci prosinci 1993
oslaví tito naši spolubčané:-----

75 let pan Jan Janda, Hamburk čp. 217

70 let paní Kateřina Hrabáková, Zaječov čp. 61

70 let paní Vlasta Sládková, Zaječov čp. 206

65 let paní Olga Jandová, Horní Kvan čp. 57

65 let paní Marie Štichová, Kozojedy čp. 70

65 let pan Karel Fencel, Cihelna čp. 108

50 let pan Václav Štencel, Hamburk čp. 98

V měsíci prosinci zlatá svatba

manželů Miroslava a Pavly Kadlecových, Varta čp. 213

Milý světče MIKULÁŠI,

protože podle tradice již brzy nastoupíš
svou štedrou pozemskou pouť, slyš naši prosbu:
naděl každému po čem touží. Nezapomeň, že jsi
vyznavačem štedrosti, kterážto vlastnost Tě učini-
la nejen svatým, ale nejmilejším a nejpopulárněj-
ším ze všech světců. Rozdávej a naděluj!

Hlavně, šedobradý dědoušku, pamatuj na kaž-
dého tím, co mu způsobí největší radost a svou
jedinou nadílkovou příležitost v roce využij,
jak náleží.

Děti, zkuste si udělat čerta ze švestek.

Zhotovíme jej ze špejlí, na něž navlékneme sušené
švestky /tvoří ruce a nohy/, a ze sušených hrušek
/hlava a tělo/. Tělo čerta můžeme zhotovit i z pěkného červeného ja-
blka. Do ruky dáme čertu papírový řetěz a metličku, pozlacená dřív-
ka na hlavě představují rohy. K němu lze zhotovit čertici s červe-
nou sukní.

Přiď už svatý Mikuláš, přiď už hodně brzy,
vždyť nás zima bez Tvých dárek, přec jen trochu mrzí.
Celá třída, celá škola, po Tvých dárcích touží....
Přines, prosím, dobrou četbu - večery se dluží.

Hodně radosti s Mikulášem, andělem i čertem vám přeje redakce.

OKRESNÍ KOPANÁ V ZAJEČOVĚ.

Drozdov - Zaječov A 1 : 0

Po veliké převaze po celý zápas naši nenašli skulinku do brány domácích a nakonec nezaslouženě ztratili oba body.

Zaječov - Králův Dvůr 0 : 2

Stejný obraz hry jakých jsme na našem hřišti viděli celý podzim. Neproduktivní hra v útoku, střelecká nemohoutnost znamenala opět ztráty bodů.

Žebrák - Zaječov A 2 : 1

Naši začali pěkně, brzy vedli 1 : 0 a hru měli ve své moci. Škoda neproměněných šancí. V druhém poločase naši povolili a spolu se slabým rozhodčím Chvátalem domácí vyrovnali a nakonec dali vítěznou branku. Branku dal Velvarský P.

Zaječov - Bzová 2 : 2

I přes velkou bojovnost jsme letos nezískali na svém hřišti vítězství. Branky našich dali Velvarský a Škalák.

Zaječov B - Neumětely 2 : 1

Bojovnost slavila úspěch a brankami P. Stelšovského a Martina Ungra jsme zaslouženě vyhráli.

Lochovice - Zaječov B 2 : 0

Oslabené šé B mužstvo dlouho nevzdorovalo a zaslouženě prohrálo.

Zaječov B - Tlustice 1 : 1

Vyrovnané utkání ve kterém jsme se štěstím získali doma bod. Branku dal Ungr Martin.

Komárov - Zaječov 5 : 1

I přes snahu hráčů nám k našemu posvícení nadělili pěkný příděl branek. Jedinou branku našich dal Vašek Huml.

Dorost - Novo Kladno - Zaječov 8 : 0

----- Zaječov - ČL Beroun 0 : 3

----- Zaječov - Slovan Kadno 1 : 2

Naši mohli získat první vítězství, ale v závěru jim došli síly. Branku dal Tomášek.

Rekreační nohejbal.

Již tradičně se o posvícení konal turnaj v nohejbalu na Chlubilce. Lze pochválit organizaci turnaje, občerstvení a hodnotné ceny pro mužstvo. Umístění nejlepších třech mužstev:

1. FC - Biskup Vl., ing. Roman Jícha, Vlček H.
2. Restaurace "U Čermáků" - Hořovice
3. "Chlastalka" - Šmíd Vl., Černý V. a Kratochvíl

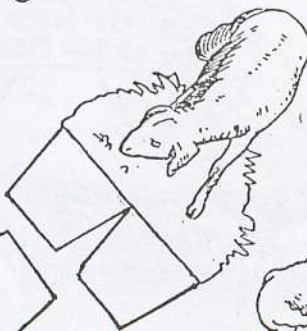
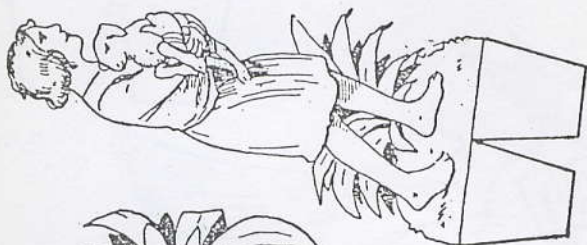
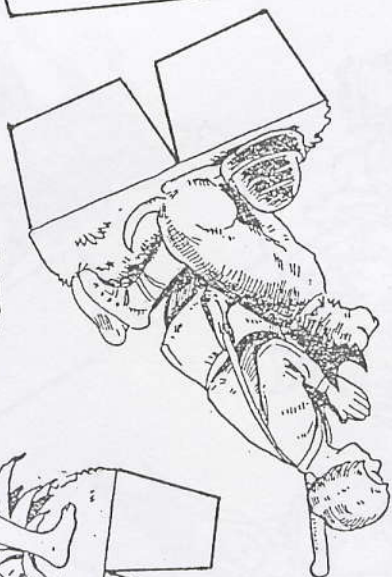
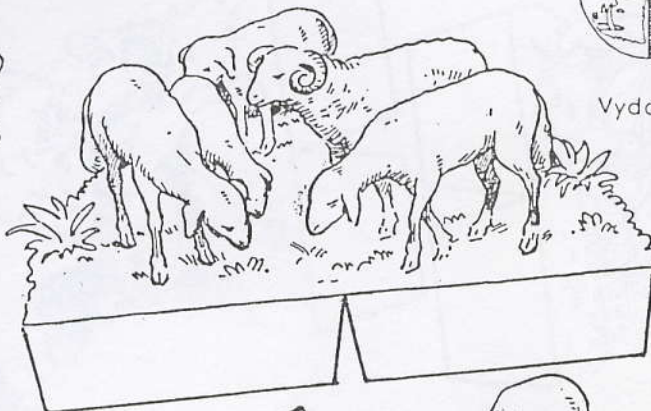
Krátce: Naši fotbalisté chystají hráčskou schůzi, kde bude třeba zaujmout stanovisko k dalšímu vývoji naší kopané před jarními boji v okresní přeborové kopané.

Tabulky a umístění našich mužstev v kopané zveřejníme v příštím č.ZL.
TJ Zaječov uspořádá 25.12.1993 "Vánoční zábavu" - začátek ve 20.00 h
v Lidovém domě. - Hraje M E R K U R -

31.12. 1993 uspořádá dále TJ "SILVESTROVSKÝ VEČER" při Disko pořadu /Hrabák M./ začátek ve 20.00 hod. Lidový dům. -JH-
srdečně zveme

P o z v á n k a   n a
"A D V E N T N Í   K O N C E R T",
který se koná v kostele SVATÉ DOBROTIVÉ
11.12.1993 - s o b o t a   v   15.00 hod.
Hana BERANOVÁ - soprán, členka Opery ND
Tomáš KURFURST - trubka
Zdeněk UHLÍŘ - varhany, ředitel kůru u sv.
Tomáše, baryton, varhanní improvizace

PRODEJNÍ VÝSTAVA KNIH NA OBECNÍM ÚŘADĚ V ZAJEČOVĚ
11. prosince 1993 - s o b o t a   o d   9.00 h. - 12.00 h.
V zimním období se knihy půjčují ve středu od 15.00-16.00h.

CONGESTA
SPOL. S R. O.

DIVIZE
B+CH

KOMPLEXNÍ DODAVATELSTVÍ STAVEB

Mše svaté, sloužené o vánocích v kostele SVATÉ DOBROTIVÉ
25.12.1993 sobota - Boží hod vánoční od 14.00 hodin
26.12.1993 neděle - 2. svátek vánoční - Štěpán od 14.00 h.
při mši svaté svěcení vína na památku
Jana Evangelisty

Potřebujete brýle?
Navštivte soukromou optiku v Zaječově. Vyšetřím váš zrak.
Opravím i sluneční brýle!

Pátek 14 hod. - 17 hod.
Sobota 8 hod. - 12 hod.

Jiří J í c h a - soukromý optik

BURZY EXOTICKÉHO PTACTVA se konají vždy
první sobotu v měsíci od 8.00 hod. -
12.00 hod. v chovatelském areálu na Kvani.

Zaječovské listy lze zakoupit na začátku měsíce v konzumu
u Šlapáků, prodejně průmyslového zboží pana Cipry a místních
prodejnách JEDNOTY.

VYUŽIJTE MOŽNOSTI INZEROVAT V ZAJEČOVSKÝCH LISTECH!

Zaječovské listy vydává Obecní úřad Zaječov. Redakční rada:
Josef Brůček, Jan Hlad, ing. Josef Švandrlík, A. Švandrlíková
Tiskne Buzuluk Komárov, a.s. Povoleno pod reg. č. 32021791
Vydávání sponzoruje soukromý optik pan Jiří Jícha a stavební
firma CONGESTA s.r.o. Toto číslo bylo dáno do tisku 29.11.1993
a přichází k vám v nákladu 550 výtisků. Pro účastníky 1. set-
kání bývalých příslušníků 52. PTP Sv. Dobrotivá zdarma.

Uzávěrka příštího čísla 28.12.1993.

NORA MUSATOWA